

«У вогні переплавляється залізо на крицю»

Автор історично-публіцистичного роману «Бурелом» Спиридон Кравчук народився у 1938 році в селі Крилів Корецького району. Понад сорок років працював у засобах масової інформації, 14 з яких – у науково-редакційній групі, яка готує документально-історичні книги під назвою «Реабілітовані історією».

Саме під час праці в названій групі Спиридон Гнатович ознайомився із значною кількістю раніше заборонених до розголошення важливих архівних документів. Тож, завдяки його кмітливості, наполегливим особистим зусиллям та наявним творчим здібностям йому вдалося використати здобуті відомості як фундаментальну основу ряду своїх книг, зокрема романів «Гарт» і «Опір» (загальна назва «Камертон») і нового роману «Бурелом», оприлюдненого в другому півріччі 2017 року.

Цей (одинадцятий за рахунком) авторський твір є логічним продовженням двох попередніх, бо в ньому розповідається про боротьбу краян за волю і долю на просторах Логориння та Прислуччя під час Другої світової війни та після неї. Ну, а в романах «Гарт» та «Опір» віддзеркалюються довоєнні часи, події і факти спротиву польським та радянським поневолювачам, плекання серед краян національної свідомості і прагнення до здобуття неза-

лежності. Особливо образно і достеменно це відображено в долях ряду мешканців села Крилів.

Стосовно історично-публіцистичного твору «Бурелом», то він має декілька суттєвих відмінностей як за більш досконалою формою побудови структури твору, так і за географічним розширенням території, охопленої поступом боротьби з німецькими і знову ж із радянськими поневолювачами. У романі наводяться різнопланові події і факти (позитивні і негативні), є посилання на реальні документи, наявний аналіз стратегії і тактики воюючих сторін, а також суті ворожих ідеологій та намірів, а водночас – факти зради, невинуватих репресій і чимало чого іншого.

Чесно, радує те, що про своїх од-

носільчан автор веде доброзичливу розповідь, показує людську сув'язь поколінь, ненависть до ворогів, повагу до народних звичаїв, шанування релігійних обрядів, чесність і доброзичливість у життєвих стосунках, підкреслює самовідданість національній ідеї та героїзм, як наслідок успадкованого дару від попередників. Водночас в романі йдеться про крах сподівань на підтримання нацистською Німеччиною намірів українських націоналістів щодо створення самостійної і незалежної держави, про небажання радянських партизан здійснювати спільну боротьбу з німецькими окупантами; про те, як (спецслужби колишнього Союзу) спровокували розлад між революційними гілками проводів Тараса Боровця, Андрія Мельника і Степана Бандери, а ще – про жорстокість та людиноненависть радянських каральних органів.

Звичайно, в стислі публікації просто неможливо, та, певно, і не доцільно переповідати всі аспекти історично-публіцистичного роману «Бурелом» (368 сторінок), бо краще прочитати його, аби мати особисті враження від ознайомлення з цим цікавим (у пізнавальному та виховному планах) і важливим (в соціальному спрямуванні) твором.

Олексій ЧУПРИНА,
член НСЖУ